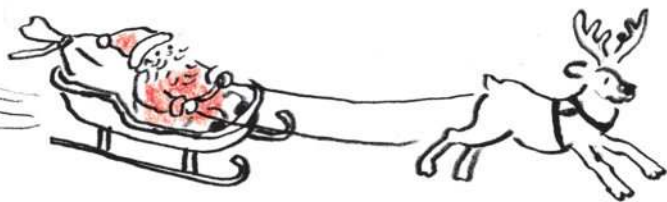

Giáng sinh vui vẻ!

1

Santa không phải ông già Noel

5

2

Bức thư này không vút đi được đâu

13

6

Rớt từ trên trời xuống thì tôi luôn còn gì

57

7

Con gái không phải lúc nào cũng chỉ biết la mắng

64

8

Không ai biết đứa trẻ đó

76

9

Nhất định phải là nơi này

88

3

Một triệu người cũng không đủ

21

4

Chỉ chờ ông già Noel thôi

33

5

Không lắng nghe nguyện vọng thứ hai đâu

43

10

Có lẽ đó là một giấc mơ, nhưng...

105

11

Giáng sinh vui vẻ!

124

1

SANTA KHÔNG PHẢI ÔNG GIÀ NOEL

Khi Giáng sinh sắp gõ cửa từng nhà, khắp nơi rộn ràng niềm vui, mọi người nô nức nói cười, thì cậu bé Santa lại cảm thấy... chán ngán lạ thường.

Đúng vậy, tất cả đều tại cái tên của cậu. Chưa hết đâu, họ của Santa còn là Kurosu nữa chứ.

Thế nên, tên đầy đủ của cậu bé là Kurosu Santa. Nghe mới hài hước làm sao. Kurosu Santa.

Sao lại có cái tên kì cục tới vậy chứ? Tất nhiên, cậu bé đã hỏi mẹ cho ra nhẽ rồi.

Mọi chuyện bắt đầu từ buổi học đặc biệt hồi Santa học lớp Một. Hôm đó, thầy giáo dạy tiếng Anh vào lớp, vừa nhìn sổ điểm danh vừa gọi to:

"Mr. Santa Cross."

Thế là cả lớp cười ầm lên như được mùa*.

Hôm đó, Santa vừa thút thít khóc vừa lủi thủi lê bước về nhà, còn mẹ cậu bé nghe chuyện con kể xong thì ôm bụng cười ngặt nghẽo...

*Cậu bé tên là Kurosu Santa (黒須三太), họ Kurosu, tên Santa. Nhưng khi phát âm, Kurosu nghe gần giống từ Cross (クロス) và Claus (クロース) trong tiếng Anh. Nên khi ghép lại, Kurosu Santa nghe như Cross Santa, và dễ bị nghe nhầm thành Claus Santa, rồi suy ngược lại là Santa Claus, tức ông già Noel. Vì vậy, bạn bè và thầy giáo tiếng Anh gọi đùa cậu bé là Mr. Santa Cross (Quý ông Santa Cross), giống như đang gọi ông già Noel vậy. (ND)

“Vì nhà mình đã có anh cả Ichita, anh hai Tsugita rồi, nên tên con chỉ có thể là cậu ba Santa thôi, chứ biết làm sao bây giờ*.”

Mẹ nói mỗi vậy thôi. Mẹ thật quá đáng.

Từ đó về sau, cứ đến tháng Mười Hai hằng năm, mọi người lại mang Santa ra trêu chọc.

“Santa ơi, quà Giáng sinh của tớ là *smartphone* nhé!”

“Santa ơi, tớ xin máy chơi *game*!”

“... Liên quan gì tới tớ chứ!”

Giờ cậu bé đã là học sinh lớp Bốn rồi nên không còn chuyện đùa cợt như vậy nữa.

Tay xách cặp, cậu bé nhanh chóng ra khỏi lớp.

Có điều, trong đám học sinh lớp Một năm nay lại rộ lên một tin đồn kì quặc thì phải...

*Tên Ichita có chữ “ichi” (thứ nhất); Tsugita có chữ “tsugi” (tiếp theo); Santa có chữ “san” (số ba), nên Santa có thể hiểu là “người thứ ba” theo cách chơi chữ này. (ND)

Nếu bạn gửi thư cho Kurosus Santa ở lớp 4-3, bạn sẽ nhận được thứ bạn muốn vào Giáng sinh.

“Làm gì có chuyện đó chứ... Thật sự chỉ còn biết chờ dài.”

Nhưng mấy đứa nhỏ lớp Một thì lại tin sái cổ.

Nhìn kìa, lúc tan học, trong ngăn để giày của Santa đã có sẵn thư rồi, không những một mà tận ba bức.

Là thư thật sao?

Santa đang nhìn thì từ phía sau bỗng có tiếng nói.

“A! Có thư thật kìa!” Một cậu bé thò mặt vào nhìn. Đó là Takuya, bạn cùng lớp của Santa.

“Ê, cậu bị xin cái gì thế?” Lại thêm một đứa nữa, Kazuto, cũng ghé sang nhìn từ phía bên kia.

Takuya liền nhanh tay giật lấy bức thư và mở ra luôn.

Gửi ông già Noel,

Con định xin máy chơi game,
nhưng mẹ bảo đắt quá nên con đành xin
bộ xếp hình Lego vậy!

Học sinh lớp 1-3: Shota

“Hả?” Santa bất giác thốt lên thành tiếng. “Shota nào đây?”

Lúc đó...

“Tớ biết mà, biết rồi! Là Kusakari Shota lớp Một đấy. Đạo này thằng nhóc ấy hay cùng mẹ ghé cửa hàng nhà tớ lắm.” Takuya nói.

Nhà Takuya mở cửa hàng tiện lợi. Trước đây nhà cậu bé mở tiệm tạp hóa tên Maruya, nhưng cách đây không lâu đã sửa sang lại thành cửa hàng tiện lợi sáng sủa. Vì tiệm tạp hóa Maruya từ lâu đã là chỗ tụ tập của bọn trẻ trong khu phố, nên Takuya là đứa giao du rộng nhất trường Tiểu học số Một này.

“Còn thư này là của ai nhỉ?”

Bức thư thứ hai được viết ở mặt sau tờ giấy *origami* đã được cắt hình đủ kiểu.

“Cái này có phải gửi nhầm không vậy?” Kazuto vừa nói vừa phe phẩy tờ giấy *origami* màu đỏ.

Gửi
ông già
Noel,
Con mong
mình nhảy
ngựa qua
được bốn
bậc*.
Ichirou

“Ờ nhỉ! Tờ giấy này phải dành cho tết *Tanabata** mới đúng chứ?”

“Ừ ha.”

“Thôi đành chịu, treo nó lên cây thông Noel của cửa hàng vậy.” Takuya nói, rồi Santa cất bức thư vào cặp.

Ra khỏi cổng trường, ba đứa tíu tít băng qua khu phố mua sắm, gió bắc thổi lạnh buốt mà miệng chúng vẫn ngân nga bài *Jingle Bells* rộn ràng. Trong khu trò chơi điện tử, mấy cây ngân hạnh bằng nhựa khẽ rung rinh lung linh, trông cứ như phép màu giữa mùa đông vậy.

Ba đứa đi ngang qua tiệm đồ khô, đồ kim loại và đồ gia dụng, rồi đến giữa khu phố mua sắm, chỗ cửa hàng tiện lợi Maruya.

Một ông lão râu bạc mặc áo *hanten*** đang đứng cúi đầu trước cửa hàng.

“Ông ơi!” Kazuto gọi lớn. Đám trẻ trong khu phố đều thoải mái gọi ông chủ cửa hàng Maruya là “ông ơi” như vậy.

“Con về rồi ă!” Takuya vừa nói vừa nắm tay ông lão lắc lắc.

“Ông ơi, ông đang làm gì vậy?”

“À, Takuya về rồi à. Santa với Kazuto cũng về đúng lúc lắm, lại đây phụ ông một tay nào.”

*Lễ hội truyền thống vào ngày 7/7 hằng năm. dịp này, người ta thường viết điều ước lên những mảnh giấy nhiều màu rồi treo lên cành trúc với mong ước điều đó sẽ thành hiện thực. Bọn nhỏ viết thư ở đoạn này nhằm lần giữa viết điều ước cho Tanabata và viết thư cho ông già Noel, hai phong tục ước nguyện khác nhau ở Nhật. (ND)

**Loại áo khoác truyền thống ngắn, thường mặc vào mùa lạnh. (ND)

*Ở các trường tiểu học Nhật Bản, nhảy ngựa là môn thể dục mà các bạn học sinh hay tập. Học sinh phải nhảy qua bức nhảy bằng gỗ, xếp chồng từng bậc. (ND)

Ông lão đang dán mấy hình dán lên cửa kính của cửa hàng. Hình dán là mấy bông tuyết với ông già Noel ngồi trên xe trượt tuyết, toàn màu trắng luôn.

“Nhìn này, hình dán ông già Noel nhìn dễ thương ghê!” Kazuto vừa cười toe toét vừa cầm hình dán lên xem.

“Ông cũng chẳng rõ, tự nhiên bên trụ sở chính chuỗi cửa hàng tiện lợi gửi tới đây.”

“Trụ sở chính ấy ạ?”

“VẬY LÀ MẤY CỬA HÀNG TIỆN LỢI KHÁC CŨNG DÁN HÌNH DÁN GIỐNG NHAU LUÔN Ạ?”

Ông hừ một tiếng, vuốt râu rồi bảo:

“Giống nhau hết thì còn gì hay! Được rồi, ông sẽ dán ngược lại!”

Nói rồi ông dán hình ông già Noel... lộn ngược xuống luôn!

“Ể! Nhìn kì lắm ông ơi!” Kazuto cũng phì cười.

“Kì gì mà kì! Ông già Noel mỗi năm chỉ bay trên trời có một đêm thôi mà.”

“Thì đấy, cho ông ấy bay lộn ngược luôn cho biết!”

“Ờ, ra vậy thật hả?”

“Nhưng mà bầu trời đêm đông không dễ chịu đâu nha! Tuyết này, bão tuyết này, vun vút vun vút!”

Ông vừa lẩm bẩm hát gì đó vừa dán thêm hình dán bông tuyết chồng lên ông già Noel ngồi trên cái xe trượt tuyết lộn ngược.

“Trời, ông hát bài gì nghe kì quá.” Cả ba đứa liền phá ra cười.

